

شور اصول اخلاقی، انسانی و حقوقی در مراقبت از سالمندان

ماده ۱: حق زندگی.

- آزادی محل زندگی.
- خانواده و دیگر مداخله‌کنندگان درمانگر باید حق سالمند را در انتخاب محل زندگی رعایت نمایند.
- سالمند را باید از خطرات احتمالی هر موقعیت آگاه کرد.

ماده ۲: مناسب‌سازی محیط زندگی با نیازهای فرد سالمند.

- محیط زندگی سالمند باید با نیازهای خاص وی مطابقت داشته باشد.
- در صورت کاهش استقلال فرد سالمند به هر دلیلی وی می‌تواند در منزل دوم خویش تحت مراقبت‌های ویژه بخش‌های دولتی یا غیردولتی قرار گیرد.
- ارتقاء کیفیت زندگی و آسایش جسم و روح سالمند باید هدف نهایی پروژه خدمت‌رسانی باشد.
- برخورداری از فضای خصوصی و اجتماعی ویژه سالمند می‌بایست در مراکز درمانی و توانبخشی مدنظر قرار گیرد.

ماده ۳: زندگی اجتماعی علی‌رغم محدودیت‌های مشارکت سالمند.

- آزادی عمل در برقراری ارتباط حق مسلم سالمند است.
- خدمات اجتماعی می‌بایست با توجه به شرایط دوران سالمندی متناسب سازی شود.
- سالمندان باید از حقوق فردی و اجتماعی خود مطلع شوند.

ماده ۴: حضور و نقش فعال اطرافیان.

- حفظ روابط اجتماعی با خانواده و دوستان حق طبیعی سالمندان است.
- تقویت نقش مهم خانواده در ارائه حمایت‌های اجتماعی می‌بایست مدنظر قرار گیرد.
- در صورت عدم وجود نزدیکان حمایت‌گر این نقش به عهده مراکز توانبخشی و درمانی سالمندان و داوطلبان می‌باشد.

ماده ۵: درآمد و دارایی.

- سالمند مالک تمامی درآمدها و دارایی‌های خود می‌باشد.
- دارایی فرد سالمند در صورت وابستگی روانی و جسمی وی از سوی قانون مورد محافظت قرار گیرد.
- در صورتی که درآمد و توانایی مالی سالمند کفایت رفع نیازهای او را نکنند باید از حمایت رفاهی قانونی بهره‌مند شود.

ماده ۶: ارج نهادن به فعالیتهای سالمند.

- حفظ و نگهداری تواناییهای انجام فعالیتها تا حد امکان.
- سالمندان با سطح شناختی پایین نیز نیاز به ابراز وجود دارند.
- مشارکت فعال سالمندان از احساس پوچی و بی‌ارزشی آنان پیشگیری می‌کند.

ماده ۷: آزادی انجام فعالیتهای مذهبی.

- مراکز خاص سالمندان باید محلی برای ادای مراسم مذهبی داشته باشد.
- حفظ و تکریم سالمند با هر دین و مذهب.
- رعایت و حفظ اصول مذهبی مورد قبول فرد سالمند.

ماده ۸: حفظ استقلال سالمند.

- پیشگیری از وابستگی سالمند توسط مراکز سالمندی و خانواده حق مسلم اوست.
- خانواده و مراکز سالمندی باید مجهز به دستورالعمل‌های پیشگیری از وابستگی جسمی و روانی سالمندان باشند.

ماده ۹: حق بهره‌مندی از مراقبت.

- سالمند مثل هر گروه سنی دیگر باید دسترسی به مراقبت‌های خاص داشته باشد که این مراقبت شامل تمامی خدمات پزشکی و توانبخشی لازم می‌باشد.
- تجهیز مؤسسات توانبخشی و بیمارستانها با نیازهای خاص سالمند از وظایف دولت است.

ماده ۱۰: حق بهره‌مندی از مراقبین آموزش دیده.

- وجود آموزش خاص در رشته سالمندشناسی و طب سالمندی برای مراقبین اساسی است.
- بهره‌مندی تمامی پرسنل مراقب از حمایت‌های روانی در مراکز سالمندی.

ماده ۱۱: رعایت شرایط جسمی و روحی در مراحل آخر زندگی سالمند.

- مراقبت دقیق از دردهای جسمی و تالمات روحی در مراحل آخر زندگی سالمند و حمایت از خانواده وی وظیفه نظام‌های حمایتی است.
- تمامی مراقبین باید از اصول ارتباطی در مورد مراحل آخر زندگی و مرگ سالمند مطلع باشند.

تهیه و تدوین: دکتر عبدالرحیم اسداللهی؛ بورد سلامت سالمندی دانشگاه علوم پزشکی شیراز